

H.M.201.

LAOIDHEAN SPIORADAIL:

LE

TEARLAGH ROBISON,

'O BLAIR AN ATHALL AGUS THIA NIS ANN AN DUNEIDIN.

SPIRITUAL SONGS:

BY

CHARLES ROBERTSON,

FROM BLAIR ATHOLL, NOW IN EDINBURGH.

EDINBURGH: PRINTED BY SMITH AND COMPANY,
9 SOUTH ST ANDREW STREET.

MDCCCLXIII.

Price Sixpence.

LAOIDHEAN SPIORADAIL:

LE

TEARLAGH ROBISON,

'O BLAIR AN ATHALL AGUS THA NIS ANN AN DUNEIDIN.

SPIRITUAL SONGS:

BY

CHARLES ROBERTSON,

FROM BLAIR ATHOLL, NOW IN EDINBURGH.

PRINTED BY SMITH AND COMPANY,

9 SOUTH ST ANDREW STREET.

MDCCCXLII.

Price Sixpence.

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

GRADH AN T-SLANUIGHIR AGUS NA H EAGLAISE DO 'CHEILE.

'S e cliu an t-slanuighir thà 'm rùn an trathsa
Bhi do chairdean ga chuir an ceill,
On fhuair mi am air s'ann leam nach nar e
A bhi ga ardach 'on 's airidh e,
Cha n'eil neach fhuair colas air maise a ghloirsan
'S tha cuir an dochas na throcair chaomh,
Nach aidich daonan am fianuis dhaoine
Gur esa na aonair 's fear saoraidh ann.

Cliu gu h-araidh do 'n ti as airde,
Nach d'rinn 'ur fàgail gu bràth dhuinn fein,
Fo bhuaidh a bhais ann an staid 'ur naduir,
Is sinn ar traillean do'r n-anamiannan fein,
Is sinn an naimhdeas do' n ti a thainig
Is naigheachd slainte aig ga chuir an ceill,
'Se toirt cuireadh graidh do n' mhuinntear sharuichte
Iad thighinn gu'n slanuchadh dh' ionnsuidh'n leigh.

Thainig Iosa 'an staid co iosal,

Cha robh e sgiomhach an suilean dhaoine,
 'S ann rinn iad tair air 's gach aon ag radhte
 Cha-n fhaic sinn aillteachd air bith na ghnuis;
 Cha-n e sud mur bha e 'am beachd nam faidhean
 Chunnaic iads, e 'an solus ur,
 Làn maise is aillteachd 's gu h' iomlan gràsmhor
 An ros O Sharon be sud a chliu.

Bha Ios' ro oirdheire am beachd na h oigh-e

Bha 'g iarraidh coir air mar fhear dhi fein,
 'S nuair chuir e cleòchd air chuir sud fo bhròn i
 'S bha i gun sòlas 's i sìleadh dheur;
 'S i dol mun cuairt anns a chaithear gu h'uaigneach
 I fo smuaisean 's a gabhail sgeul,
 Ag iarraidh seoladh a dh' ionnsuidh 'n seomair
 'San robh fear a h'oige ga fholach fein.

Nuair 'bhris an fhàire as theich na sgàilean

Sa thanaig blà 's leis na gathan gréin
 Chaidh ise 'n airde do 'n lios le failte
 'S bu chubhraidh 'm faile thain' as gach taobh;
 Thain' an Ti ghlotrmhor 'ud a mach a sheomar
 'S chaidh 'nis an cleòchd a chuir a' thaobh,
 Chaidh is' na chodhail 's i lan do shòlas,
 'S thug i pòg dha le mòran gaoil.

Fhuair bean na bainnse a nis a h-annsachd
 Ghlachd e air laimh i 's bha iad nan aon,
 Bha es' ri gairdeachas na cheile ghradhach
 Is ise sasuichte le a ghaol;
 Mar fhaile cubhraidh tighinn bhar nan ubhlan
 Bha i gu h'urair a tighinn fo bhlath,
 Is is'ga ghiulan na h'uchd le curam
 'S i aig na luchairt a stigh fo sgail.

Rinn e comhdach le eididh shonruichte
 Cha do cheannuich òr i bu mhòr a pris,
 Is e fear'posaidh le fhuil a dhortadh
 Fhuair coir air an ròbe 'ud dhi,
 Bha firinn Dhé air a meas gu reidh dhi
 Is ise a geilleadh le creidimh dhi,
 Be'n sealladh gloirmhor inis an ordugh
 Na trusgan pòsaidh bean òg an Rìgh.

Nis 'on fhuair i an t'aon ni bha uaipe
 Tha taic' gu h'usal ri fear a gaoil,
 'Si tighinn beò air 's bu bhlasda'n lòn dhi
 Tha e pailt an stòras 's tha throcair caomh,
 Tha uisge beo aig 's nuair ni i òl dheth
 Ni eridhe bheothachadh ni 's mo no fion,
 Gach cuilme is priseal aig bord an rìgh aic
 Lan shonas sith ann 's co chi air erioch

Ged' tha i'n tràthsa san lios gu sàbhailt

Is eagal trailleal a dol air chùl,

Bu lionmhor saruch' fhuair i 's an fhàsaich

Bha moran naimhdean aic air gach taobh,

Gach la ga cuairteach' le h'iomadh buaireadh

Is I ga ruagadh air feadh an t'saoghail

Gun fhois gun suaimhneas, gun socair uair dhi,

'Si air a luasgadh leis gach gaoith.

Nuair theich an oidhehe 's inn la oir soillseach'

'Si nis gu h-aoibhneach aig fear a gaoil,

Tha fois is tamh aic is dion o naimhdean

'Si air a daighneacha' o gach taobh ;

Cha dean fuachd an fhàsaich ni 's mo a sàruch'

Tha i stigh fo sgàil' na craige moir,

Cha druigh sian oirre 's cha chiurr a ghrian i

Tha fasgadh dionta aic 'o gach storm.

Bu sgiamhach 'bha i dol suas troimh'n fhasaich

'S a h-earbsa gu laidir á fear a gaoil,

'On thug i gràdh dha cha dean e h' aicheadh

'S cha dean e fagail gu bràth an teinn ;

Biodh e na thùr dhi gach la gun mhùthadh

A ghaol cho ur dhi an diugh 's an de,

Ga cumail dlù ris is e ga h' ùrach

Le faile cubhraidh o b'ungta fein.

'S maiseach aluinn tha nis a chàraid

A steach 'sa gharaidh an glacaibh gaoil,
Is iad làn shasuichte leis an fhaile

Tha tighinn gu laidir orr' leis a ghaoith ;
Tha'n Lilli aillidh 's an ros 'o Sharon

Tighinn 'n airde ann taobh ri taobh.
'S bu bheatha on bhàs do gach anam grasmhor
Fhuair a dh'fhabhar bhi thamh nan cuirt.

Ged bu ghruamach na neoil mun cuairt dhi

'Si ro shuarach am beachd an t-saoghail,
Nuair thainig an uair agus am a fuasgladh

Chaidh gach bruidhean a chuir a thaobh ;
Is' le gruagaichean 's iad ri guaillean

A dol mu'n cuairt anns a chaithear naomh,
Gach te le lòchran san solus beo ann
Dol a stigh le sòlas gu posadh'n righ.

Tha na cuisean a nis gu dùnadh

'S an t'suipear dlù gu cuir air a bhord,
Gach biadh is millse ann a mhill 'sa chur ann

Cha-n fhacas riamh aon ni air thug barr ;
Tha bainne is fion ann gu pailt ga riarach'

'S an righ gu fialuidh ga thoirt dhoibh,
Ga'n earail daonnan le moran faoilteachd
So luchd mo ghaoil gabhaibh nis 'ur sath.

Tha cuireadh saor ann do'n chinne daoine

'S iad a thighinn gach aon duibh a nis gun dail,
Tha rùm gu leor ann 's tha pailteas mòr ann

Do gach seors a reir an cail ;

Gach meas is cubhraidh sean is ur ann

Gu'n toil a lubadh gu tighinn trath,

O gabhaibh curam 's thigibh le dùrachd

Mu'n d'theid 'ur dùnadh a mach gu bràth.

An cuireadh saor 'ud cha mhair e daonnan,

Thig an oidheche is theid e mu lar,

Bi 'n dorus duinnte is cha bhi rùm ann

Do n'tha ga dhiultadh a nis le tair ;

Tha caitheadh 'n uine an staid mhichuram

'Am beachd nach fiu dhoibh bhi umhal dha,

'Ga chuir suarach mar ni gun bhuanachd

'S ni 'n roghainn thruagh sin don uaigh s do n' bhas.

Thug Iosa buaidh air bas is uaigh,

Is chaidh e suas gu caithir gloir,

Tha e nis na uachdran air an t-sluagh ud,

Bha ga bhuaireadh le h' ioma seol ;

Bha deanamh tair air 's ga chuir fo amghar

Na dhuine craiteach 's gach la ri bron,

Gun fhois gun sith aig ged' be 'n righ e

Is e ro dhileas gu'n tabhairt beo.

Se gràdh an t'slanuighir a dhuisc an aird mi
Gu bhi 'n tràthsa a deanamh sgeul,
Tha chliu cho arda os ceann gach cainnte
'S gur mor do dh' ainglean a chuir an ceill ;
Tha bhuaidhean glormhor 's e caomh an trocair
N t-aon neach is oirdheire tha beo fon 'ghrein,
'S cunnart dhomhsa le bilibh neo ghlan
Bhi air a mhorachd a tabhairt sgeul.

AN GAISGEACH TREUN;

AIR Fonn "AN DEAGR SHAIGHDEAR."

Tha moran seachad do'r n uine
'S tha n oidheche tarruing oirnn dlù
'S am bruthach cas ge' bi taobh a theid sinn ;
Dhia, thoir neart dhuinn o shuas,
Ni 'ur greasa' le buaidh,
Mu'n d'thig codal is suain is eug oirnn.

Dean 'ur cumail 'n ar duisg
'S reub an cleochd bhar 'ur sul
Thoir dhuinn solus as ur, tha feum air ;
Dean 'ur treorach 's 'ur stiur'
Auns an t'slighe le sunnt,
San' sin gheibh sinn an crùn mar geill sinn.

Tha 'n t'slighe ro bhuan,
'On bhreith gus an Uaigh,
'S moran chroisean gach uair a'g eiridh ;
Dean sinn duineal 'san stri,
Fo bhrataich an righ,
Aig tha cumhachd gu 'r dion 's cha treig sinn.

Cha-n fhag is cha treig,
 Aon gu bràth do chuid fein,
 'S mor do n'ghràdh thug e dhoibh rinn e fheuchainn ;
 'O'n la thanaig e nuas,
 'S dh'fhag e gloir bh' aige shuas,
 'S ghabh e peacanna shluaigh gu leir air.

Chum gun saoradh e 'shluagh,
 Le deadh thoil thain' e nuas,
 'S air altair ceartais chaidh'n t'uan a reubadh :
 Bha e umhal gu bàs,
 Comhlionadh cumhnaut nan gràs,
 'S leig e 'bheatha gu làr n' ar eiric.

Dh'fhag e shonas so ghloir,
 'S thain' e nuas anns an fheoil,
 'S rinn a dhuineachd do mhorachd geilleadh ;
 'S chaidh chrochadh ri crann,
 An t'aon fhirean a bh' ann,
 'S thug e 'n ceartas bha teann gu reite.

Chuir e cri'ch air a shaothair,
 'S ghleidh e sith do chlann daoibh
 'N t'slighe sheachranach cham rinn reidh i
 Thain an gaisgeach bha treun,
 'S am brat roinn rinn e reub
 'S dh'fhag e fosgla' gu naomhchaithir Dhe ac.

Dhia cum 'ur suil ris a chrann,
 'S na leig le 'ur gluinean fas fann,
 'S thoir dhuinn neart aig gach am mar bhios feum air,
 Dean 'ur cumail ruit dlù,
 Aig do bhrataich le clin,
 'S mar cheannard ghaisgeach bi stuir' 'ur ceumnibh.

Thoir dhuinn tuille agus buaidh,
 Anns a chath a tha buan,
 'S mor ar 'n onair 's ar duais mur geill sinn;
 Tha uile shonas is sith,
 Taisgte shuas aig an righ,
 'S e chuireas misneach so chridh chuir na reis.

Thoir dhuinn neart reir 'ur lo,
 'S dean 'ur cumail ro bheo,
 'S a do thaisgeach cuir oirnn an eaidh;
 Ni 'ur dion anns a bhlar,
 'O shaighdean teinnteach an namh'd,
 Sgiath is clogaid na slainte sud ur n-eaidh.

Bidh 'n ar sgeadaich gun dith,
 Le uile armachd an righ,
 Claidheamh'n fhocail oir is ni ro gheur e;
 Se ni dion dhuinn 'san stri
 'S a chuireas naimhdean fo chis
 'S bheir gu caladh na sith sinn le h'eibhneas.

Thoir dhuinn creidimh gu 'r comhnadh,
'S cum 'ur suil ruit gach lo,
'S leig le solus do ghloir oirnn bhi 'g eiridh;
Cum 'ur taic ri 'r ceann iuil,
'On se fear-tagraidh ar cuis,
'S bheir sinn dhachaidh s' bheir crun dhuinn mar
oighreachd.

DO 'N UAN A CHAIDH A CHEUSADH.

AIR Fonn "BUACHAILLEAN ISRAEL."

'S MOR a chuis bhròn mar tha moran 'san t-'saoghal
Deanamh bunait dochais do stòras 's do mhaoin,
Nach iarradh do sholas ach tighiun beo air na plaosg,
Is tiodhlaic Ichobhah gach la ga chuir faoin.

Ach sibhse fhuair trocair is dh'fhoghlum mur tha,
Bhi deanamh bunait dochais do mhorachd a ghrais,
Bithibh 'g iarruidh 'ur stiuradh le durachd's le gràdh
Anns an t'slighe ni bhur treorach' gu saobhbreas a 's
fearr.

Saobhbreas an t'saoghail is ni faoin e gun bhrìgh,
Ged is mor a ni daoine do shaothair is do stri,
Ga chruinneachadh ri cheile le h'eud is le miann,
Mur gu'm biodh sud gu'n saoradh 's thoillt'neas an
gnìomh.

Tha moran 'san tiom so nach iarradh ni b' fhearr,
Na bhi sasuch' 'n anamiannaibh le ciocras gach la,
Gun umhail a's gun churam, mur bhruid a gheibh bàs,
Gun smuaineach air siorru'ehd na crìoch thighinn gu
bràth.

Mo chomhairle an tràthsa do chairdean 's luchdgaoil,
 Sibh 'bhi 'g iarruidh bhi 'm fabhar ri grasanna saor,
 Ni 'ur dion anns an fhasaich 'o thrailleachd an
 't-saoghail,

'S bheir do n' bhaile thamh 'sam bi 'm fearsaruichtesaor.

Tha'n t'saorsa ro luachmhor do 'o t'sluagh bhios nan
 teinn

Sa faicinn gach uair an cuid truailleachd fein,
 Nuair sheallas iad suas ris an Uan a chaidh cheus,
 Se sud bheir dhoibh fuasgladh o'n cruaidh chas gu leir.

Nuair a sheallas iad suas ris an Uan 'ud mac Dhe
 A' thainig a nuas chum 's gum fuasgladh e threud,
 'O chuibhrichibh Shatan 's 'o amghar an t-saoghail,
 Gu'n toirt steach do 'n aros ud 's nach d'theid
 namhaid a chaoidh.

'S mor a rinn Iosa gu dionadh do 'n t'sluagh,
 Bha ceangailte 'am prìosan fo fhiachan bha trom,
 Gun seol ac air dioladh no rian gu dol uaith,
 Gus an d'thainig an Slanuighear le ghràsibh gunsaoir.

Thainig an Slanuighear 'o airde a ghloir,
 Is dfhag e na h-ainglean 'san am ud ri bròn
 A faicinn mur bha e 'san fhasaich fo leon,
 Ga chuairteach' le naimhdean 's iad gun tamh air a
 thoir.

Cha 'n ann gu dìteadh thainig an Slanuighear caomh,
 Ach dhionadh a chairdean o' ainneart an t-saoghail,
 'O chuillbheartan Shatan 's 'o chealgaireachd dhaoine,
 'Sa dh'ullachadh dhoibh slainte 's 'o naimhdean gu'n
 saor.'

'S iogantach gum chaochladh an gaol thug e dhoibh,
 Nuair ghabh e an naduir is dh'fhàg e a ghloir,
 'S chaidh seachad air na h'ainglean a chaill an ceud
 ghloir

'S chaidh a dhùnadh gu sìorruidh am prìosan tha dorch.

'S ann shoaradh chlann daoine 'o 'n daorsa bha cruaidh,
 A thainig 'n tì naomh ud 'o aoibhneas a nuas,
 A'giulan le mibheusan 's e 'geilleadh 'san uair
 Do gach toibheum 's iad ga threigsin 's do bheusan
 toirt fuath.

Thug iad fuath dha 's be'n t-aobhar nach caomh leo
 theachd,

E'toirt fianuis gheur dhoibh gum d'threig iad an reachd,
 'S gum d'thainig iad fo'n dìteadh's fo'n bhinne bha ceart,
 Tre bhriseadh na h' ai'ne, is le gradh thoirt don pheac.'

Thug iad gràdh do nì nàrach a dh'fhàg iad co truagh,
 Nì 'n druideadh mach 'o choir air an t'solas bì bhuan,
 Mur pill iad mo thrath gu gradh thoirt do'n Uan,
 Chaidh cheusadh nan aite air Calbhari shuas.

Cheus iad an t'ardrigh an aite an t'sluaigh,
 A thoill a bhi snàmh gu bràth anns a chuan,
 Fo chorruich is fo dhiomba a giulan na duais,
 A thoill an easumhlachd le chumhnant chuir 'uap'.

Chuir iad cùl ris a chumhnant is ughdaras Dhe,
 'S dh'fhas iad easumhal nan giulan 's nam beus,
 Gun eagal is gun chùram 's iad dlù cuir na reis
 Anns an t'slighe tha ga 'n treorach gu doruinn is pein.

Ach thusa Ichobha tha mor ann an neart,
 Tha caomh ann an trocair 's nach deoin a bhi sgrios,
 Bi sealltuin a nuas oirn le truas is le h-ìochd,
 'S le do chumhachd dean 'ur saoradh o thoilltneas a
 pheac'.

Thusa troimh throcair a dheonaich na thràth,
 Sa dh' ullaich dhuinn Slanuighear gu'r tearnadh on bhàs
 Bi ga 'r cumail dlu ruit 's 'ur cuisean a'd 'lathair
 Ann am banntaibh a chumhnant 's fo churam a ghrais.

Le gràs chaidh an saoradh gach aon a chaidh suas,
 Tha nis le mor eibhneas a seilbhach' na duais,
 Chaidh ghealltuinn na thrath do'n aireamh thug buaidh,
 Anns an t'slighe ruith le durachd fo stiuradh an Uain.

Bi'dh mi nis a dùnadh le suil ri do dhion,
 'S deanamh bunait dochais troimh throcair an Crìosd,
 Ga m' chuir air do churam le run is le miann,
 Gu bhi 'n ceangal dlù ruit 'sa chumhnant tha fìor.

DOILLE NADUIR.

Gur cianail a tha sinn,
Sior shnàmh ann an ceo,
Fo dhoille staid naduir
S' e sud tha 'g ardach ar bron ;
Agus solus na firinn
G' ar diteadh gach la,
S' a deanamh soillear ar feum
Air an leigh gu'r toirt beo.

Tha sinn marbh a thaobh naduir
'S chaill sinn fabhar 'ur Dia,
'S rinn ar ceangel ri Adamh
Ar Fàgail gun dion ;
Coguis chiontach ga'r diteadh
Sud an fhianuis tha fìor.
'Sgu ar dunadh am prìosan
'S sinn gun rian anns an t'saoghal.

Tha sinn an sas aig an t'saoghal
Is sinn an daorsa ro chruaidh,
'S sinn a toileach' na feola
Le mehruis 's le uaill ;

Sinn ag altrum dochais

Ann an solas mibhuan.

Ann am beagan do laithibh

Ni am bàs 'ur toirt naith.

Dol an coinneamh a bhais

S' sinn 'ur trailleau don t'saoghal,

Is sinn a dh' easbhuidh a ghrasaibh

Ni o' ur naimhdean 'ur saor'

Mar bi againne Slanuighear

'Chumas 'n airde ar taobh,

Theid sinn sìos le sruth Iordain

Gu cuan doruinn nach traogh.

Ach 's math dhuinn gur fìor e

Gun d'thanaig Crìosd anns an fheoil.

'S gun d thug e lan dìoladh

Anns na fiachan bha mòr ;

Rinn e ceartas a riarach'

'S chuir e crìoch air a bhròn,

'S thug e trocair a 's fìrinn

Gu bhì 'n sìochaint le pòg.

Ach 's truagh 'u naigheachd ri leughadh

Cho beag speis 's thug sinn da,

Cho beag 's th' againn ri fheuchainn

Ann an eiric a ghraidh ;

'S ann a bha sinn ga cheusadh
 'S ga threigeadh le tair,
 E dhuinn mar fhrenmh a talamh ag eiridh
 Cha bu leir dhuinn a sgeimh.

Se dh'fhag sinne gun speis da,
 Nach bu leir dhuinn fo n' chleochd,
 Nach robh sinn faicinn 'ar feum
 Air gu'n eireadh an ceo;
 'Sgu'n d'thigeadh solus na greine
 Le eibhneas ro mhor,
 Seis an leighis fo sgeibhsa
 Tha sinn am feum air gach lo.

'S mor th' againn a dh'fheum
 Air gu 'n reuba na neoil,
 Is gu'm foidh sinn leirsinn
 Oir tha 'ur ceuman ro dhorch;
 Sinn fo stuireadh an namhad,
 Is e ghnath air ar toir,
 'S ga a tarruing gu naire,
 'S ga 'r cunail snamh anns an dorch.

B' fhearr gu 'n d'thigeadh an la
 'Sam biodh na grasan tha saor,
 Ni 'ar tarruing le grain
 Mach o chairdeas an t'-saoghail;

'S ni r dunadh ri Slanuighear,
 Bha gbradh dhuinn cho caomb,
 'S gu'n d' fhuiling e 'm bas
 Ann ur nait chum ur saor.

Dh'fhuiling Iosa am bàs
 Ann an ait chloinn daoine,
 Bha fathast na'n naimhdean
 Ga chuir fo amghar 's ga chlaoidh ;
 Iad a diullta na slainnte,
 Bha ga tairgse cho saor,
 'S a dheanadh sona gu brath iad,
 'S beannachd 'n aite nam plaosg.

DO 'N RIGH A CHOISINN AM BLAR.

AIR Fonn "GLOIR AN UAIN."

'S MCLADACH mi 's mi sgith fo 'n callaich
 'S mi stri ri chealach air each,
Gach la ri bron 's gun solas idir,
 'S na deoir cha d'thig iad a bhàn;
Tha 'n cridhe cho chruidh 's cho fuar ri gaillin
 Gun ghluas'd gun taiseachd na bla 's
'S mar d'thig cumbachd o shuas se 's truaighe gu
 mair e,
 Fo bhuidh a ghalair gu bràth.

Nuair thig a ghrian 'o sgiath na maduinn
 Nios le feartan a ghrais,
Thig aithidh gu luath 's theid fuachd is gaillin
 A ruagadh thairis nan smal;
Bidh thus agus eibhnis gu leir air an talamh
 'S biodh geugan tarruing am bla,
A reamhrachd nam freumh on' chaidh 'n geamhradh
 thairis,
 'S gun d'thanaig earrach na ait.

Bidh gach por bha reoit' anns an talamh
 Tighinn beo 's le cabhaig a fas,
 'S biodh feartan na greine toirt sgeul air pailteas,
 'S na speuran frasa dhoirnn gras ;
 'S biodh, taisgeach nan neul a dortadh thairis.
 'S gach seort a fas'ann an sath,
 Cha bhi gaoinne air lon 's bi solas pailt ann,
 'S gach la ni 's maisich a fas.

Bidh na h coin ri ceol 's ri ceilear,
 Gach la le beadradh 's le failt,
 Tairgse gach tiom an iobairt lag ud
 Do 'n ti tha freasdal an eas ;
 Is cluinnear n'ur tir guth binn an turtuir,
 'S bi' sith air gach tuluich a fas,
 'S bidh gach duil seinn ciuil le h urram,
 Do'n Uan oir buinidh sud dha.

Le h urram ro mhor thig sloigh nam flatheas
 Le'n ceol gu caithir an righ,
 'S bi 'n aghaidhean gloirmhor comhdaicht' thairis
 Aig stol a chosan gun sgios ;
 Bi cliu bithbhuan le fuaimean bhitheas taitneach
 Dol suas gach maduinn do Chrìosd,
 'S ni dealradh a ghnuis a chuart ri'm faicinn
 Gu mor ni 's maisich na' ghrian.

Is sona gu brath an aireamh bheannuichte,
 Le gradh bha leanachd an Uain,
 A chunntadh an stor bu mho air thalamh
 Mar aolach 'n coimeas ri criosd ;
 Tha iad nis aig a bhord le'n robachean geala,
 'S an gloir cha ghabh e bhi 'g inns',
 Cha neil againn do chainnt na ni samhladh idir
 Do'n ghradh tha lasa'dh nan cridh.

Tha aireamh do luaidh mun cuairt do'n chaithir,
 Don t'sluagh chaidh glacadh le gras,
 'S bha iad aon uair fo bhuaidh na nathrach,
 Lan truailleachd 's galaran bais
 'S nuair chunnaic an t'uan truaigh an staid-san,
 Ghrad ghluais e le cabhaig a bhan,
 'S rinn e an saoradh a greim a cheartais,
 'S thug e eirig seachad nan ait.

Cha be nitheana faoin leis na shaor e phobuill,
 Bha 'n daorsa a pheacaidh an sas,
 Cha be airgid na or ach stor nam flaithis
 Thug beo an anam 'on bhas ;
 Se ailleagan priseal fìor ionhadh 'n athair,
 Thain' a nuas 'o chaithir a ghloir,
 Is thug e lan dioladh do dh'iarrrtus ceartais,
 'S rinn e fhireantachd aiseag na lorg.

Is iongantach saor an gaol' rinn bhrosnuch,
 'S gun aon ní cosnadh a ghraidh,
 Nuair thanaig e nuas sann ghluais an talamh
 Le fuath dha 'n eirig a ghraidh ;
 Be 'n glaoth na ehluais beir uainn gu grad e,
 'S bi 'n nachdranuehd againn dbuinn fein,
 Cha d'thoir sinn dha geill se cheus' is maith leinn
 'S bi caesar againn mar Rìgh.

Thain Ios'a nuas mar Uan measg mhadribh,
 Ga ruagadh le magadh is le tair,
 'S e sior dhol mun cuairt measg sluaigh gun mhothach
 Do'n truaighe san robh iad an sas ;
 E ag inns' do 'n tsluagh gu'm be aobhar a theachd sa,
 Thighinn gu'n saoradh o pheaca is o bhas,
 'Sa choisium dhoibh coir air gloir nam flaitheas,
 Lan sholas mhaireas gu brath.

Thanaig gaisgeach nam buadh a nuas le shoisgeul ;
 Se 'n t'suicheantas bh'aige na laimh,
 Ga sgaoile le buaidh measg sluaigh gu'm pilleadh
 O'n truaighe gu slighe na slainnt ;
 Nuair chunnaic e thred ga'n reuba is ga'n sgapa'
 Sgun aon neach faicinn an call,
 'N sin sgaoil e lion gu'n dìon o'n seachran,
 'Sga 'n spian a glacibh a bhais.

Bu mhor an truas leis na ghluais an t'urras
 Anuas cocheangailte ri gradh,
 Is ghabh e air fein ar n eaceart uile,
 'S gu 'r saoradh dh'fhuilling e'm bas,
 Bha trocair is firinn sith agus ceartas,
 Aon fhillte ad glacibh a ghrais.
 'S rinn fuil na h' iobairt gach ni chuir ceart dhuinn,
 'S chaidh 'n diteadh seachad mar sgail.

Tha suil Mhuc D'he gu geur air eaglais,
 An teinn a gleachd ri a namh'd,
 Nuair chunnaic e 'm feum thug e leum le cabhaig
 Thair' beanntan cas agus ard;
 Ag innseadh an sgeul bha aoibhneach ait dhoibh.
 Tha eirig agams' am laimh,
 'S o bhur truailleachd guleir ni m'fhuil fein 'ur glanadh,
 'S bi saorsinn agaibh am shlainnte.

Ged robh 'n saoghal gu leir am dheigh gu'm lota
 Gu m' cheus' is gu'm chrochadh ri crann,
 Cha 'n fhuilling mi eacair eirigh idir,
 Dou n treud do 'n d' thug mi mo ghradh;
 Bi iad agam fo m' sgeibh 's cha teum an nathair,
 'S cha reub na madribhean allt,
 Ged robh 'n naimhdean gu leir nan deigh gu 'n dochan,
 Bi mi fein am neart dhoibh a ghnath.

Tha sonas gun chrìoch gu sìorruidh 'n tasgaidh,
 Do 'n dream a rinn taic' do chrìosd,
 Nuair thig e sa shluidh a chuirteachadh dhathuidh
 Gu suaimhneas a mhealtuinn na rìogheachd;
 Cha bhi criopluichean fann ann doill na bacaich,
 No aon neach lag ann an crìdh,
 Bi's iad uile lan luths 's an suilean ac,
 Seinn ciuil bhios taitneach do 'n rìgh.

Cliu bibhuan do 'n Uan sa chathair,
 Chaidh suas le caithream ro mhor,
 Tha nis na ghloir 's tha sloigh nam flatheas,
 Ri ceol 's ri aithir na lathair;
 Tha spioraid nan naomh le eìdaidhean geala
 A daonan taisbean' an graidh,
 Strìochdibh muir agus tìr agus neamh agus talamh,
 Do 'n Rìgh a choisinn am blar.

ORAN DO 'N SEANN DUINE.

'S mìnich bhi cuir dhuinn an seann duine

Tha teann an ceanghal dlu ruinn,

E ga 'r cumail ann an daorsa,

'S goirt a chlaoidh e sinn ga ghiulan.

Cha dealaich e ruinn la na dh'oiche,

'S goirt tha shaighdean oirn a druthadh,

Leanidh e sinn do na chlosaid

Far 'm bu deoin leinn dol gu'r ghlinibh.

Cha toir e mionaid fois na tamh dhuinn,

'S mor a ghraim dhuinn e 's an earam,

Tha e ga'r cumail anns an lathich,

B' ole an namhad dhuinn o thus e.

Leanidh e sinn air an t sabaid,

Le beag naire chum na h eaglais,

Cha toir e dhuinn fois no samh'char,

'S tric a sharuich e 'm fear teagaisg'.

Tha e na calluich dhuinn an comhnuidh,

'S mor am bron dhuinn e san leithtruim,

Cia sam bith mar bhios an solas,

Tha e s nar toir chum nur leagadh.

Ged is sean e tha e ro laidir,

'Smo gheibh e bhan sinn 'sann duinn as meas' e,

'Stric a rinn e mis a sharuch

Gus an d'fhailnnich mo neart uam.

Nuair chuir e mi mur so 'am eigin,
 Dh'eigh mi ris an duine as treasa,
 'S chuir e lamh a mach ga m' chomhnadh,
 'S chuir e air comhnard mi am sheasamh.

S'fhada bha mi ann an dochas
 Gu 'n robh neart gu leor agam gu seasamh,
 Gus an d' fhosgail dhomh mo shuilean,
 'N sin d' fhag mo luths' is threig mo neart mi.

Chaidh mi nis a dh'iarruidh comhnadh
 Air Iehobha 's thug e neart dhomh,
 Cha neil taic an gairdead feola dh,
 S' lag an comhnadh' 'n am na h aire e.

Nuair bha mi lag sann bha mi laidir,
 'S fhuair mi grasan a thug neart dhomh,
 Chuir mi n sin na h airm an orduigh,
 'S rinn mi leonadh air an eascaraid.

Bha mo chladheamh air a gheurach,
 Focal Dhe is sgiath a chreidimh,
 'S chuir mi n seann duing gu dhulan,
 Thug e cuil air 's ghabh e teiche.

Gloir do 'n ti a rinn mo chomhna dh,
 'S anns a chomhrag a thug neart dhomh,
 Thug e misneach dhomh nach geillin,
 'S bha e fein le sgiath na thaic dhomh.

Cha n eagal domh is mi fo d' sgeibhsa,
 Ghaisgeach threin on s tu mo chaibtean ;
 Cha toir namhad gu brath buaidh orm,
 'S thu ri m ghua linn anns a bhaittal.

Ged theid na naimhdean ud gu'n dulan,
 Cha bhi curam orm na eagal,
 'S mi fo n bhratich aig an ardrigh,
 'S fo chumachd tearnidh 's cha bhi geilt orm.

Cha churam gun leig e eis oirn,
 'S mor d'fheuch e dhuinn do throcair,
 Is cobhair dheas an am an fheum e,
 'S a ghairdean treun cha treig ri 'r beo sinn.

Sa bhi creidsinn anns an eiric,
 'S an iobairt reitich rinn e thathadh,
 Sann am fuil an Uain a chaidh a cheusadh,
 Gheibh sinn an reite ni 'ur gnothach.

Mo ni sinn dh es' 'ur bunait dochais,
 Le creidimh bheo 's gun bhi an teagamh,
 Bheir e sabhailt sinn thair Iordan,
 'S cha bhi bron ann deoir no eagal.

Cha bhi trioblaidean an fhasaich,
 Anns an arois ud ga 'r coinneach,
 Fagidh sinn sud aig na naimhdean,
 S'aig an seannduine nar deigh.

MARBHRANN A RINNEADH LEIS AN UGH-
DAR DO A BHEAN PHOSDA AIR DHI
BHI AIR TOIRT AIR FALBH LEIS A
BHAS AIR AN DARA LATHA DO 'NAON-
MHIOS DEUG 1861.

DHIA duiag mi gu faire ghiar,
Is giulain mi mur air sgiath,
Gu sgaile na carraig Criosd,
Gus an teid an sian so thairis orm.

Tha siantan coimheach nach eil caomh,
Ag iadhadh unam o gach taobh,
Dhia uapa sud dean mise shaor'
Is sgaoil bratach ghaoil thairis orm.

'San dara la do n' gheamhradh fhuar,
Thanaig osag do' n ghaoith thuath,
Is bhuin i riumsa gu geur cruaidh
Is d'fhàg i fuar mo leabaidh dhomh.

Bhuinteadh uamsa leis an aog
Coimhleabaich bha dhomh ro chaomh,
Mi 'ga cumha 'us ri caoidh
S' neo aoibhinn gach aon latha mi.

Cha n iongna dhomsa bhi ri bròn,
 'S mo shuilean a bhi srutha dheoir,
 Theich an solus 's thanaig ceo,
 'S ro onrachdanach mo dhachidh dhomh.

Ciod e 'n sta dhomh bhi ag inns',
 Gach buaidh mhaiseach bha riut sinnt',
 'On thaisg mi u sa chill,
 Cha dean mo bhriathran ruitheachd ort.

Tha i teare a measg an t'sluaigh,
 A bhean a thig ri d' naduir suas,
 Bha u cothromach 'ad ghluasd',
 Neoghruamanach gun smalan ort.

Cha robh do dhoibh an nithean faoin,
 Mar tha mhor chuid anns an t-saoghal;
 'S ann thaisg u suas do mhaoin,
 Far nach dean an leoman caithe air.

Se bu chleachda dhuit o t'oige,
 A bhi tasgidh suas do stor,
 Far nach faidh mearlich tighinn na choir,
 Anns am bi e'n comhnuidh maireannaeh.

Cha robh do thlachd an cuideachd fhaoin,
 Le 'n diomhaneas ga d' thoirt a thaobh,
 'S ann a chleachd u bhi ri saoth'r,
 'Sa foghlum ni chuir maise ort.

Ni sonruicht' anns an robh do mhiann,
 Bhi faotuinn fagusgachd air Chrìosd,
 'S a giarruidh thoils' gu brath bhi diant,'
 Ge bi chrìoch bu toileach leis.

'S e sud an nì san robh do run,
 U bhi 'n co-chommun rissan dlu,
 Sasuch' t' anam gach la as ur
 San tobar chubhrìdh bhlasda ud.

'S e u bhi tarruing as a chuan,
 A tha an tasgidh anns an Uan,
 A d'fhag co taitneach do ghluasd,
 'S rinn fuaranehd a sgaradh uat.

Cha dan a leamsa a bhi 'aig radh,
 A reir mo shòlus air saor ghras,
 Gu 'm beil u nìs an commun bla
 Ri ailleaganibh fhlaithneas.

'Ou rainig u ceann do reis,
 'S gu 'n d'fhag u 'n saoghal so ad' dheigh,
 Cha choinnich nì ruit tuille chaoìdh
 Bheir t'aoibhneas no d' shonas uat.

Fhuair u deuchainnean san t'saoghal,
 Amgharan bha duilich claoìdh,
 Le t'fhoihdiun chuir u sud gu taobh
 'S cha chualas caoìdh no gearan uat.

Fhuair u 'm beannachd ud gu d' fheum,
 Bhi cuir srian ri d' theangidh fein,
 Cha d' fhuaras riamh u mach am breig,
 No toirt droch sgeul air coimhearsnach.

Cha b' fhiu leat bhi toirt sgeul,
 'S ri culchaine riamh cha d' eisd,
 S ann bhi' tu cronach' luchd mi bheus
 'S le d' reasan toirt coimhairle dhoibh.

'On nach eil e mo chomas anns an am,
 Do bhuaidhean iomlan chuir an cainnt,
 Bithidh mi dunadh an dan,
 Ciod e'n sta dhomh bhi ri tuireadh leis.

Cha dean mi tuilleadh t' ainm a luaidh,
 'On nach ruig mo ghuth do chluais,
 Gus an tachair mi ruit shuas,
 'S nach dual duinn tuilleadh dealacha.

Sguiridh mi bhi sinn do chliu,
 'On nach cluinn u mo ghuth ciuil,
 Gus an coinnich sinn as ur
 'An cuirt an righ nam flaithneas.

'S goirt a bhuin e rium an t'aog,
 A thug uamsa mo bhean ghaoil,
 A d'fhag faontra'ch mi san t'saoghal,
 Mur chaora thruaigh air Seacharan.

Ach 'on se sud a bh ann an run,
 An ti thug dhomh mo bhith an tus,
 Cum mi iriosal is ciun
 Gu h'umhailt aig a chosansa.

Cum mi 'n comhnuidh sealltuin suas,
 Ris san 's maisiche dhe 'n t'sluagh,
 Chuireas naimhdean gu naire bhuan
 Le buaidh ga 'n cuir fo chosan sois.

Thoir dhomh gras ga 'm chumail dlu ris,
 'S na chos cheumibh dean mo stiur',
 A leanachd eiseimpleir le deagh run
 Gu euthromach le foidhinn.

Gabh mi stoidh fo sgail do sge',
 'S fo dhion fuil a chroinne cheus',
 A ni mo ghlanadh 'o'gach creuchd,
 'Sa chuireas sgeimh is maise orm.

Biodh an fhireantachd a th' ann an Criosd,
 Na comhdach dhomhsa 'o gach sian,
 Is na huchd eididh chum mo dhion
 'O shaighdibh gear an eascarraid.

'On a shin u mach do lamh
 Ga mo lota aig an am,
 Thoir co-fhurtachd dhomh oir tha mi fann,
 S' tu fein amhain 's fear leighis domh.

Tha mi nis ga 'm chuir fo d' dhion,
Cuir dochais ann do ghealladh fìor,
Nach treig u mi air sga do Chrìosd,
'S gu n dìon u 'o gach mearachd mi.

AMEN.

